

РЕШЕНИЕ

№ 154

гр. Пловдив, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова
Деница Ц. Стойнова

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова
в присъствието на прокурора Андрея Ат. Атанасов
като разглежда докладваното от Деница Ц. Стойнова Въззивно частно
наказателно дело № 20225000600317 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XXI от НПК – чл.452 ал.1, изр. 2 от НПК.

С определение №462/14.07.2022г., постановено по ЧНД № 543/2022г., Окръжен съд – Стара Загора, на основание чл. 43а, т. 2 от НК, е заменил наложеното със споразумение № 173/03.06.2015г. по НОХД № 1218/2015г. по описа на РС – Стара Загора на Л. Д. Л. наказание “Пробация” с наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 7 месеца и 23 дни при първоначален „СТРОГ“ режим.

Против определението е постъпила жалба от осъденото лице, чрез адв. В., в която се навеждат оплаквания за неправилност, незаконосъобразност на атакувания съдебен акт, който се твърди да е постановен в нарушение на процесуалните, материално – правните норми и след неправилна оценка на доказателствения материал. Прави се искане да се отмени атакуваното определение и да се постанови ново, с което да се остави без уважение предложението на Председателя на Пробационен съвет при съдебен район – Стара Загора.

В съдебно заседание осъденият и защитника му поддържат жалбата и направеното с нея искане по изложените съображения, които се доразвиват в

пледоариите.

Представителят на Апелативна прокуратура – Пловдив счита жалбата за неоснователна, а определението за правилно и законосъобразно и моли да се потвърди.

ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като се запозна с приложените по делото доказателства, прецени направените оплаквания и становищата на страните, в контекста на приложимите законови разпоредби, намери за установено следното:

Жалбата на Л. Д. Л. е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна в процеса – служебен защитник, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – ОСНОВАТЕЛНА.

Няма спор, че със Споразумение № 173/ 03.06.2015г. по НОХД № 1218/2015г. по описа на РС – Стара Загора, за извършено от Л. Л. престъпление по чл.354а, ал.3, т.2 от НК, е наложено наказание „ПРОБАЦИЯ”, при съвкупност от пробационни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес”, с периодичност три пъти седмично „Задължителни периодични срещи с пробационен служител” и „Безвъзмезден труд в полза на обществото“ в размер на 300 часа годишно, всички мерки за срок от 3 години. Наказанието е приведено в изпълнение на 15.06.2015г., но четири пъти е преустановявано, в периодите, когато Л. е търпял ефективно наказание лишаване от свобода, или е бил задържан, или е търпял МНО „Домашен арест”, считано от 26.09.2015г. до 27.09.2016г.; от 08.03.2017г. до 23.04.2018г.; от 20.07.2018г. до 18.06.2019г. и от 01.08.2019г. до 07.11.2021г.

В настоящето производство съдът дължи отговор на въпроса дали ли е системно умишлено и без уважителни причини неизпълнение на наложеното наказание „Пробация”, което да обосновава замяната му с наказание „Лишаване от свобода”. Окръжният съд е отговорил положително на този въпрос, без да изследва задълбочено причините за допуснатите нарушения, отразени в обясненията на осъденото лице и взетото от пробационната служба отношение и становище по тях към момента на извършването им. Обстойният анализ и коментар на всяко едно от 12 - те нарушения на пробационните мерки, на които предложението се позовава, е бил наложителен и в контекста на несигурния и противоречив подход на пробационните служители към поведението на Л. по време на изтърпяване на наказанието „Пробация”, и в контекста на констатацията на първия съд, че Л. все пак е изпълнявал пробационните мерки, макар и често не в дните, първоначално определени му по график. Именно това заяви и пред апелативния съд Л., упражнявайки правото си на лична защита.

Запознавайки се с досието на осъдения е видно, че първото допуснато от него нарушение – напояване на подпис, е от далечната 2015г. За това нарушение Л. веднага е бил наказан със „Забележка”, което наказание е заличено и не следва да се отчита и негативен за него план 7 години по-късно.

През декември 2016г. Л. не е положил безвъзмезден труд по график, обяснявайки на

пробационния служител, че в този период поС.но е бил викан за справки в РУ, а също така е търсил работа. Пробационният служител е проверил изложеното в обясненията и е установил неговата истинност / виж докладна, л.39 от делото/. Макар и да не е заявено изрично, очевидно, приемайки съобщенията от осъдения за уважителни отговорни за Л. пробационен служител е предложил на началника си да не се наказва осъденият за допуснатото нарушение. Поради което не следва изразеното към датата на допускане на нарушението становище сега да се ревизира и същото нарушение да се сочи като мотив за внасяне на предложение по чл.451 от НПК.

Нарушение на графика за полагане на безвъзмезден труд е констатирано и през февруари 2017г. / виж протокол, л.40/, но не е била изпълнена процедурата по снемане на обяснения от осъдения и поради това причините за неизпълнението не са били установени, няма и констатация на пробационен служител уважителни/неуважителни ли са били тези причини, поради което и това нарушение не може да се отчита във вреда на Л..

Нарушенията на изискването за полагане на подписи, на 04., 06. и 20.07.2018г. констатирани с два протокола /л.56, л.59/ са обяснени от осъдения с пътен инцидент, за което е бил представен и медицински документ, а пробационният служител / виж предложение, л.61/ отново е предложил Л. да не се наказва, което по вече изложените съображения сочи, че причини за неизпълнението са счетени за уважителни и неправилно е сега да се третират по обратен и във вреда на осъдения начин. Да не говорим, че Л. е бил задържан за 24 часа, считано от 20.07.2018г., поради което е спорна обективна му възможност да се яви и да положи подпис в пробационната служба на посочената дата.

Вече не мълчаливо, а изрично, във връзка с неполагането на подпис на 11.11.2020г. и на 29.12.2021г. пробационният служител е отразил в предложенията си / на л.70, л.79/, че посочените в обясненията на Л. причини за неявяването му следва да се счетат за уважителни, което становище не може да се ревизира без основание и разумни съображения години по – късно. След като причината за неполагането на подпис през ноември месец е счетена за уважителна, то това становище е валидно, или поне частично валидно, и за неизпълнението на задължението за полагане на безвъзмезден труд през месец ноември 2020г.

Или, в обобщение, може да се приеме за установено на базата на документите и досието на Л., че през времето, когато е изтърпявал наказание “Пробация”, осъденият не е допуснал нито едно нарушение на пробационната мярка „Задължителни периодични срещи с пробационен служител”, че е допуснал три нарушения, без уважителни причини, на мярката „Задължителна регистрация по настоящ адрес”, две от тях и далечните 2015г. и 2018г., както и че не е изпълнявал пробационната мярка „Безвъзмезден труд в полза на обществото“ в месеците март, април и май 2022г.

Тоест, частично изпълнение на пробационните мерки без никакво съмнение има. Но, броят на нарушенията, на фона на определената периодичност на полагането на подпис / 3 пъти седмично/, на срещите с пробационен служител /3 пъти месечно/ и на графиците за полагане на безвъзмездния труд / между 7 – 10 дни всеки месец/, при продължаващото вече 7 години изтърпяване на пробацията, близо 2г. от които реално / когато Пеев е извън затвора/, говори в полза на извода, че не е налице системно, трайно и упорито нежелание на осъдения да не изпълнява наложеното му наказание. За обратното говори и признатото от окръжния съд, че Л. е правил опити да изпълнява пробационните мерки извън определените графици за регистрация, за срещи и за труд което означава, че у него има желание и намерение за изпълнението им. В подкрепа на твърденията му, че желае да изпълнява наказанието е и констатацията, че почти всяка лична причина, която Л. е посочвал за неизпълнение на отделните пробационни мерки и която на пръв поглед е изглеждала неуважителна, се е потвърждавала при извършваните от пробационен служител проверки.

В същото време по безспорен начин е установено по делото, че Л. изпитва сериозни затруднения от социален, битов и трудов характер. При него е належаща нуждата от полагане на труд с цел препитание и както сам заявява, това е основната причина да изпитва затруднение при изпълнение на мярката безвъзмезден труд в полза на обществото, който, видно от установените графици е предвиден да се изпълнява близо 10 дни всеки месец, което наред с графика за полагане на подписи и за срещи с пробационен служител оставя малки възможности за Л. да работи. Вярно е, че наличието и на здравословни проблеми е сред причините, посочвани от осъдения за неизпълнение на мерките, без медицински документи за това да са представяни, но при липсата на постоянен трудов договор и следващите се от това здравни осигуровки, обективно Л. няма и възможност да представя такива документи.

Осъденият е ниско грамотен, без специални трудови и професионални умения, прави опити да намери работа и работи спорадично, без да е регистриран и осигуряван от надежден и стабилен работодател. И това е известно на пробационната служба, отразено е в няколко от изготвените доклади, без да се съобрази, че тези обективни дадености несъмнено затрудняват изпълнението на пробационните мерки и е редно да се отчетат от пробационната служба, когато се преценяват причините за неизпълнение на наказанието и дали те водят до единственият извод, че само със замяната на наказанието с лишаване от свобода целите на наказанието могат да се постигнат.

С оглед изложено до тук, този състав счита, че на Л. следва да се даде шанс да изпълни остатъка от наказанието “Пробация” като по реда на чл.43а, т.1 от НК пробационната мярка “безвъзмезден труд в полза на обществото”, следва да се замени с подходящата и отнесена към бита и житейския статус на Л.р пробационна мярка, а именно тази по чл 42а, ал.2, т.4 от НК - включване в програма за обществено въздействие и конкретно в

програма “ Умения за мислене” с цел въздействие върху установените и отразени и в докладите на пробационните служители проблемни зони при Л. – умения за мислене криминални нагласи, начин на живот и обкръжение, която следва да се премине от осъдения в рамките на оставащият му остатък за изтърпяване на наказанието “Пробация”.

Мотивиран от изложеното, ПЛОВДИВСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ определение №462/14.07.2022г., постановено по ЧНД № 543/2022г. по описа на Окръжен съд – Стара Загора и вместо това:

ОСТАВЯ без уважение предложението на Пробационен съвет – Стара Загора за замяна на наложеното на осъдения Л. Д. Л. наказание „Пробация“ с наказание „Лишаване от свобода“

ЗАМЕНЯ наложената на Л. Д. Л., с определение №173/03.06.2015г., постановено по НОХД №1218/2015г. по описа на РС – Стара Загора, пробационна мярка "безвъзмезден труд в полза на обществото" от по 300 часа годишно за срок от три години с пробационна мярка по чл. 42а, ал.2, т.4 от НК - "включване в програма за обществено въздействие "Умение за мислене".

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на протест и обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____